

Materiał z pierwszego spotkania Grupy Roboczej ds. opracowania Kujawsko-Pomorskiego Programu na rzecz ekonomii społecznej, 21 marca 2012 r.

1. Główne kwestie poruszone w trakcie spotkania grupy roboczej:

- 1.1. Istotne znaczenie w Programie mają wskaźniki, bo to one wyznaczają zakres rzeczowy proponowanych działań i są podstawą do oceny realizacji Programu. Dodatkowe problemy ze wskaźnikami, to z jednej strony brak danych wyjściowych, bazowych wskaźników, z drugiej trudności z ich osiąganiem. Stąd ważne jest, aby określać wskaźniki i ich wartości realistycznie.
- 1.2. W przypadku braku wiedzy o wartości bazowej wskaźników należy w Programie uwzględnić działania umożliwiające pozyskanie takich danych i monitorowanie zmian wartości wskaźnika w trakcie realizacji Programu.
- 1.3. Do kwestii wskaźników należy powrócić po określeniu celów i działań służących ich osiągnięciu, tak, żeby nie wskaźniki decydowały o tym, co będziemy robić, ale potrzeby.
- 1.4. Wskaźniki powinny dotyczyć m.in. zakontraktowanych podmiotom ekonomii społecznej usług, a także mierzyć efektywność działania przedsiębiorstw społecznych.
- 1.5. Z kontraktowaniem usług wiążą się jednak pewne ograniczenia, nie można zmusić do kontraktowania, np. niektóre samorzady w regionie, pomimo rzecznictwa w tej sprawie, nie chcą kontraktować usług, nawet własnym jednostkom. Druga kwestia, o której trzeba pamiętać, to, że nie wszystkie zadania nadają się do zlecenia podmiotom ekonomii społecznej.
- 1.6. Większość samorządów w regionie, jak wynika z badania, nie wpisało ekonomii społecznej do strategii rozwoju lokalnego czy strategii rozwiązywania problemów społecznych. Trzeba więc wpłynąć na samorzady, aby uwzględniały ekonomię społeczną w swoich strategiach.

2. Czym jest ekonomia społeczna? Jakie podmioty ją tworzą?

2.1. Ekonomia społeczna to działalność ekonomiczna służąca:

- integracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym i/lub
- dostarczaniu towarów i usług niezbędnych do zaspokajania ważnych potrzeb społecznych, w szczególności tych osób, które nie są w stanie samodzielnie ich zaspokajać.

2.2. Do podmiotów ekonomii społecznej zaliczamy:

- 2.2.1. organizacje pozarządowe prowadzące działalność gospodarczą i/lub odpłatną działalność statutową (pamiętają o specyfice fundacji),
- 2.2.2. osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego prowadzące działalność gospodarczą lub statutową odpłatną,
- 2.2.3. spółdzielnie pracy,
- 2.2.4. spółdzielnie inwalidów i niewidomych,
- 2.2.5. spółdzielnie socjalne,
- 2.2.6. kluby integracji społecznej,
- 2.2.7. centra integracji społecznej,
- 2.2.8. zakłady aktywizacji zawodowej,
- 2.2.9. warsztaty terapii zajęciowej,
- 2.2.10. towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych,
- 2.2.11. spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników,
- 2.2.12. stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego

/komentarz: o tych podmiotach nie mówiliśmy, chociaż zgodnie z zapisami PO KL i ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie także się tu zaliczają. Pytanie, jakie jest Państwa zdanie w tej kwestii?/

3. Analiza SWOT sektora ekonomii społecznej w regionie:

3.1. Mocne strony ekonomii społecznej w regionie kujawsko-pomorskim:

- 3.1.1. Duży potencjał działających Ośrodków Wsparcia Ekonomii Społecznej
- 3.1.2. Dostrzeganie ekonomii społecznej i potrzeby działań na rzecz jej rozwoju przez władze regionu
- 3.1.3. Wysoki poziom zaangażowania osób działających w podmiotach ekonomii społecznej w upowszechnianie idei ekonomii społecznej i wspieranie rozwoju ekonomii społecznej
- 3.1.4. Dobre praktyki w obszarze zróżnicowania usług i form działania podmiotów ekonomii społecznej w regionie

- 3.1.5. Wypracowany katalog usług i produktów 37 podmiotów ekonomii społecznej (PES) w regionie, 500 produktów i usług oferowanych przez PES opisanych na stronie www.ekonomicznezakupy.pl
- 3.1.6. Kujawsko-Pomorskie Forum Ekonomii Społecznej
- 3.1.7. W Sejmiku organizacji pozarządowych województwa kujawsko-pomorskiego jest komisja ds. ekonomii społecznej, której przedstawiciel jest członkiem regionalnej Rady Działalności Pożytku Publicznego (potencjał do wykorzystania)

3.2. Słabe strony:

- 3.2.1. Mała liczba prężnie działających PES
- 3.2.2. Niewystarczająca wiedza i umiejętności w zakresie tworzenia i działania PES
- 3.2.3. Niska rentowność ekonomiczna PES
- 3.2.4. Niewielkie kompetencje niezbędne do prowadzenia działalności osób w PES (zarządzanie, marketing, prawo, finanse, obsługa klienta)
- 3.2.5. Niedostateczny/utrudniony dostęp PES do kapitału fizycznego (budynki, maszyny, pieniądze)
- 3.2.6. Trudności w utrzymaniu równowagi pomiędzy działalnością ekonomiczną i społeczną w PES
- 3.2.7. Nieprzywiązywanie przez PES znaczenia dla dbałości o jakość wytwarzanych produktów

3.3. Szanse:

- 3.3.1. Tworzenie lokalnych parterstw na rzecz ekonomii społecznej (samorządy, PES, lokalny biznes)
- 3.3.2. Rosnąca liczba PES
- 3.3.3. Zlecenie przez samorządy zadań publicznych PES
- 3.3.4. Upowszechnianie wiedzy o ES wśród samorządów i organizacji pozarządowych
- 3.3.5. Zainteresowanie Komisji Europejskiej i Rządu RP tematyką ES
- 3.3.6. Powszechne stosowanie klauzul społecznych w zamówieniach publicznych
- 3.3.7. Udział PES w realizacji zadań w postępowaniach poniżej 14 tysięcy euro, nie wymagających stosowania Prawa zamówień publicznych
- 3.3.8. Promocja ES, PES i ich produktów i usług

3.4. Zagrożenia:

- 3.4.1. Niewielka wiedza o ES w społeczeństwie
- 3.4.2. Brak wiedzy wypełniają negatywne stereotypy postrzegania osób zagrożonych wykluczeniem społecznym i zatrudnionych w PES
- 3.4.3. Niski poziom motywacji wśród potencjalnych pracowników/uczestników PES
- 3.4.4. Brak systemowych rozwiązań wspierających przedsiębiorczość społeczną (prawo, instrumenty finansowe i niefinansowe)
- 3.4.5. Problemy w powszechnym stosowaniu klauzul społecznych w zamówieniach publicznych
- 3.4.6. Kryzys ekonomiczny, kryzys finansów publicznych
- 3.4.7. Niechęć administracji publicznej do współpracy z PES